

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3831/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Родољуб Маринковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1154/21 од 15.10.2021. године, у седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1154/21 од 15.10.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару П 1322/19 од 12.05.2020. године, одбачен је као недозвољен предлог туженог за понављање поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 1154/21 од 15.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог дозвољена по члану 420. став 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11... и 18/20), испитао је побијану одлуку, применом члана 408. тог закона, па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, предмет на који се односи предлог за понављање поступка окончан је пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1322/19 од 07.10.2020. године (којом је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете исплати 200.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом и тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка, на коју тужени није изјавио

жалбу и пресуда је постала правноснажна 21.12.2020. године). Тужени је 03.02.2021. године поднео предлог за понављање поступка наводећи да му је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 1322/19 од 07.10.2020. године уручена у суду 28.01.2021. године, да му тужба никада није достављена јер је у тужби погрешно означена адреса туженог, те да му је незаконитим поступањем било онемогућено да учествује у поступку и расправља пред судом, због чега су испуњени услови прописани чланом 426. тачке 2, 4. и 5. Закона о парничном поступку за понављање поступка. Првостепени суд је одбацио као недозвољен предлог за понављање поступка у смислу одредбе члана 430, у вези са члановим 85. став 6. и 428. ЗПП. Другостепени суд је побиијаним решењем одбио жалбу туженог, закључивши да се предлог поднет од стране неовлашћеног лица не може разматрати, оценивши и да код чињенице да у конкретном случају предлог није неразумљив ни непотпун, већ је поднет од стране неовлашћеног лица, то не постоји обавеза суда да у смислу одредбе члана 101. ЗПП предузима било какве процесне радње усмерене на отклањање постулативне способности лица које нема овлашћење за подношење предлога за понављање поступка.

По оцени Врховног касационог суда правилна је одлука другостепеног суда којима је одбијена је као неоснована жалба изјављена против првостепеног решења.

Правилан је закључак нижестепених судова да је предлог за понављање поступка поднет 03.02.2021. године недозвољен, применом члана 85. став 6. у вези члана 430. Закона о парничном поступку, јер је предлог за понављање поступка тужени поднео лично. Предлог за понављање поступка је ванредни правни лек и по одредби члана 85. став 6. ЗПП, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом члана 430. ЗПП, прописано је да ће недозвољене предлоге за понављање поступка (члан 85. став 6. и члан 428.), одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта. Стога су неосновани ревизијски наводи туженог да су нижестепени судови погрешно применили одредбе Закона о парничном поступку, када су оценили да је предлог за понављање поступка недозвољен.

Наводи у ревизији да је тужени примио позив за рочиште за 19.05.2021. године, које је заказано поводом одлучивања о предлогу за понављање поступка, да је за тај дан ангажовао адвоката Родољуба Маринковића да га заступа, да иако су уредно приступили на рочиште за главну расправу, рочиште није одржано, а да позив за следеће рочиште није добио, без утицаја су на другачију одлуку. Наиме, првостепени суд није имао обавезу да одржи рочиште по недозвољеном предлогу за понављање поступка у смислу члана 431. ЗПП, већ је такав предлог суд одбацио решењем без одржавања рочишта, у смислу одредбе члана 430. став 1. ЗПП.

У ревизији тужени понавља наводе истакнуте у жалби изјављеној против првостепеног решења да је суд био у обавези да га као неку странку, у складу са одредбом члана 85. став 10. ЗПП упозори да приликом подношења ванредног правног лека мора ангажовати пуномоћника из реда адвоката. Ове наводе је ценио другостепени суд, који је за своју одлуку дао јасне и правилне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Без утицаја су наводи ревизије да је предлог за понављање поступка саставио адвокат кога је тужени ангажовао као пуномоћника, јер по члану 29. став 5. Закона о адвокатури, адвокат је дужан да на сваки поднесак који је саставио стави свој потпис и печат што овде није случај.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП,
одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић